

Tea Horvat je tudi v vsakdanjem življenju tehnik po duši in srcu. Rada spoznava nove naprave in tehnologije.

Prav fino bi bilo, če bi se več deklet odločilo za študij strojništva

29-letna Tea Horvat se je z geografije preusmerila na strojništvo

Tea Horvat je Primorka, ki si je na Celjskem našla partnerja, drugi študij in zdaj še službo. Je ena redkih deklet, ki so končala študij strojništva, in ena tistih zadovoljnih oseb, ki delo opravljajo z veseljem in so za to še plačane!

Tea je svoje želje po izboljšanem naravoslovnem znanju po končani osnovni šoli malce porinila stran in se vpisala na ekonomsko gimnazijo, četudi ni bila ravno navdušena nad ekonomijo. Na gimnaziji ni imela fizike, matematika tako ni bila zanjo prehud oreh. Zaradi strokovne gimnazije je imela kasneje omejen vpis na fakultete, zato si je izbrala filozofsko fakulteto, in sicer smer geografija in italijanščina. »Že med srednjo šolo sem ugotovila, da sem bolj za naravoslovje kot za družboslovje, in zdelo se mi je, da bo študij geografije ponudil nek dober presek obojega. Študij italijanščine je bil posledica tega, da sem Primorka.«

Študij ni bil popolnoma takšen, kot si ga je zamislila, a ker človeka vsak študij nekaj

nauči, jo je tudi ta, ki ga je lani uspešno končala. Vmes je bila izgubljena v iskanju svojega poklica. »Profesorica ne bi bila. Malce sem ugotovila, da mi bolj leži tehnika in naravoslovje, zato bi kakšen študij nadaljevala v tej smeri. Partner me je spodbujal, češ da sem tehnični človek in da naj kljub vsem stereotipom poskusim tudi na bolj tehnični smeri.«

Več kot zgledna študentka na strojništvu

Vpisala se je v Šolski center Celje, in sicer v višjo strokovno šolo na smer strojništvo. »Bilo me je strah, da ne bom nič znala, da bodo sami fantje po srednji šoli, polni matematičnega znanja, a kmalu sem ugotovila, da je to prava izbira.« Težav ni bilo, imela je zelo dobre ocene in s svojim navdušenjem nad študijem je bila pogosto zgled ostalim študentom. Ko je opravljala študentsko delo pri enem od podjetij, je postala še bolj navdušena. Delala je kot pomoč na razvojnem

oddelku, kjer je med drugim popravljala aparate na servisu, pomagala pri izdelavi prototipov, spoznala sistem celotne proizvodne. Čeprav so bili z njenim delom zelo zadovoljni, je niso zaposlili, ker ni bilo prostega delovnega mesta. Letos se je zaposlila v drugem podjetju v razvojnem oddelku. »Delam vse, kar je strojniškega, rišem in popravljam načrte novih izdelkov, sodelujem z ostalimi na oddelku in tudi z drugimi v podjetju. Je zelo razgibano delo, kar mi je všeč. Še naprej bi rada nekaj podobnega delala.« Primorka je še dodala, da nikoli ni imela težav, da bi bilo karkoli fizično pretežko zanjo in bi se ji sodelavci zaradi tega posmehovali. Če je bilo karkoli pretežko zanjo, so takoj pristopili moški in ji pomagali. »Poleg tega mislim, da vzgojiteljice v vrtcih vzdigujejo precej težja bremena kot jaz v svoji službi,« se je pošalila Tea in dodala, da tehnično izobražena dekleta niso mozače, ampak popolnoma navadne, prijetne in simpatične »punce«.

Stereotipi bolj v glavi kot v resničnem življenju

Kljub številnim premikom v razmišljanju se še vedno prepogosto ukvarjamo s stereotipi, kaj je primerno za dekleta in kaj ni. Tea se je pred vstopom na strojniški študij zelo veliko ukvarjala s tem, kaj bodo rekli, da si je dekleta izbrala ta študij. A v visoki šoli so se njena slaba predvidevanja popolnoma razblinila. Na študiju je imela odlične odnose s profesorji in tudi s sošolci. »Sošolci so me zelo spodbujali, kar me je presenetilo, saj sem mislila, da me bodo izločili. Ko sem se prijavila za delo, so včasih nekateri delodajalci dvomili, kaj bi ženska delala v strojništvu.«

A ko je kasneje pokazala svoje delovne veščine in znanje, so bili z njo zelo zadovoljni. »Na študentski praksi sem delala s samimi moškimi. Nadrejenemu je bilo všeč, da sem kot ženska prinesla drugo energijo, da je bilo boljše sodelovanje. Fantje so me spodbujali in so mi bili pripravljeni razložiti, če nisem znala. Nisem bila deležna šikaniranja, v bistvu sem bila presenečena nad vsemi spodbudami. Strah, da ne bom zmogla, je razvedenel.«

Še več deklet v tehniko

Tejini starši bi bili bolj navdušeni, če bi postala

Tea zelo rada odkriva svet.

profesorica, a so se kasneje sprijaznili, da bo njihova hči inženirka strojništva. »Tudi prijatelji se me spodbujali, da je to študij zame. Ko neznancem povem, kaj delam, so bolj kot ne vsi začudeni v dobrem smislu, ne pa v negativnem. Sodelavec mi je zadnjič rekel, da bi bilo prav fino, če bi se več deklet odločilo za ta študij.«

Tea je tudi v vsakdanjem življenju tehnik po duši in srcu. Rada spoznava nove naprave in tehnologije. »Rada imam, da so stvari v stanovanju praktične in smiselne, da si z njimi olajšam delo. Če kdo popravlja avto, sem rada

zraven.« Ročne spretnosti ji gredo dobro od rok. Lotila se je tudi kvačkanja, obožuje miselne in logične igre.

»Pri družboslovju mi je šlo na živce, da je bilo vedno več možnosti, jaz sem želela samo eno rešitev. Ni mi žal, da sem naredila družboslovno fakulteto, ker sem dobila širino. Spoznala sem različne stvari, pri čemer nič ni črno-belo. Lažje razumem ljudi, ki se mogoče malce po srednji šoli izgubijo, a vem, da je treba za doseganje svojih ciljev včasih ubrati različne poti.«

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: osebni arhiv

Prispevek je bil objavljan v novem tedniku št. 35, 31. avgust 2017
Avtorica: BARBARA GRADIČ OSET